

CENTRALE BEWAARPLAATS VOOR

~~VERLOREN~~

GEVONDEN VOORWERPEN

HENDRIK HAYEN

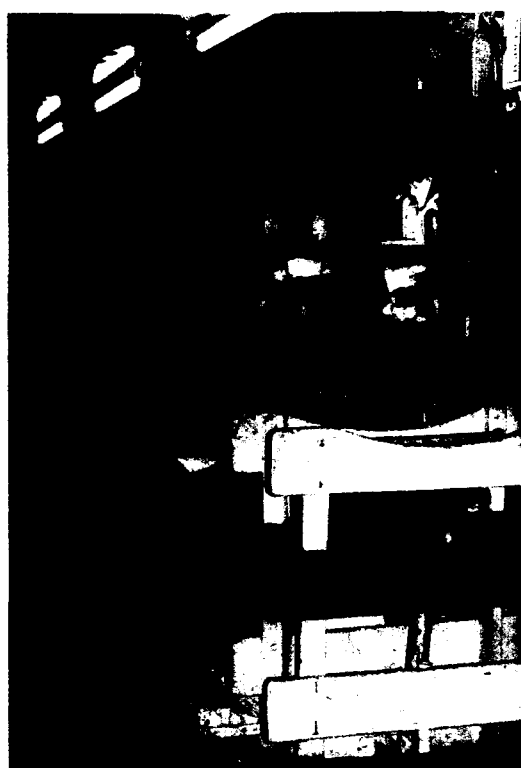
Wie heeft er al eens niet iets laten liggen op de trein? Ik alleszins wel, en meer dan eens. Eén keer een dure paraplu kwijtspelen, is één keer teveel. Een onoplettend moment, een hoop mede-forenzen die op hetzelfde ogenblik als jij de trein afstappen... Tijdens het gevecht om als eerste op het perron te staan, gebeurt het wel eens dat je iets ontglipt of dat je iets achterlaat op het bagagerek. Iedereen redeneert dan meestal op dezelfde manier: « Dat zie ik nooit meer terug! ». Wanneer het om iets waardevols gaat, vervloek je jezelf en hoop je dat een eerlijke vinder je pad gekruist heeft. Niettegenstaande een aantal voorzorgsmaatregelen die ik ondertussen heb ingebouwd tijdens het treinrijden, is het mij, gediplomeerd verstrooid professor die ik ben, laatst weer overkomen. Wat doe je in

zo'n geval? Je kan altijd een verklaring van verlies indienen en hopen dat jouw dierbaar bezit de weg naar huis zal terugvinden. Veel hoop heb je natuurlijk niet. Men vraagt 100 fr. aan administratiekosten en vult een document R197 in. En wat gebeurt er nadien? Voor mij een aanleiding om wat meer te weten te komen over onze dienst van de gevonden voorwerpen. Hoe werkt deze dienst? Is een vergeten voorwerp voor altijd verloren? Hoe komt het terug bij zijn bezitter terecht? Na mijn bezoekje aan de Centrale Bewaarplaats voor Gevonden Voorwerpen (CBGV) van Brussel-Noord is het mij duidelijk geworden dat het niet zo vanzelfsprekend is om de rechtmatige eigenaar van een gevonden stuk terug op te sporen en hem zijn bezit terug te bezorgen.

Dat de NMBS weinig moeite doet om zijn klant te helpen, is een fabeltje. Daar ben ik ondertussen wel achtergekomen. Toen ik een afspraakje maakte met de heer Baeyens, verantwoordelijke van de CBGV, werd ik al meteen op mijn nummer gezet. « Het gaat hier niet om een bewaarplaats van « verloren » voorwerpen maar om een bewaarplaats van « gevonden » voorwerpen.

Dat de heer Baeyens zijn job ter harte neemt, is duidelijk. Hij vertelt mij meteen dat men voor ogen moet houden dat het niet altijd zo evident is om een gevonden kleinood aan de juiste bezitter ervan terug te bezorgen. De dienst van de gevonden voorwerpen is aan strikte regels gebonden. Het reglement is logisch opgesteld en houdt rekening met alle mogelijke situaties die zich kunnen voordoen. Maar dan nog kunnen een aantal onvoorziene factoren deze papieren logica in de war sturen met het gevolg dat je dierbaar bezit voor altijd « verloren » is. Eind 1990 is de centrale bewaarplaats voor gevonden voorwerpen van Brussel-Leopoldswijk naar Brussel-Noord verhuisd. Omdat het station van Brussel-Leopoldswijk en omgeving in één grote bouwwerf was herschapen, leek het aangewezen om uit te kijken naar een nieuwe locatie. Men liet het oog vallen op de oude lokalen van het kledingfonds M in het station Brussel-Noord. Deze ruimte met een oppervlakte van 248m² werd grondig onder handen genomen. In het aanpalend lokaal werd een balie ingericht voor de cliënteel. Men bouwde bovendien een geschikt ventilatiesysteem in. Geen overbodige luxe, zoals bleek tijdens mijn bezoekje. Er werken hier permanent drie personeelsleden. Daarenboven kunnen zij steeds op versterking rekenen. De voorwerpen worden ingedeeld in een honderdtal categoriën, op een logische en praktische manier verdeeld over een aantal stapelrekken. De herenhoeden staan netjes gescheiden van de dameshoeden. In een reeks laden worden kleinere dingen zoals sleutelbossen, niemen, brieftassen, messen, dassen, aanstekers, ringen, vulpennen en balpennen ondergebracht.

Duurdere voorwerpen zoals juwelen, fotoapparaten, radio's, brillen en horloges zitten achter slot. Er is zelfs een rek voorbehouden aan allerlei benodigheden voor autos en motorrijwielen. Indrukwekkend is zonder twijfel de afdeling paraplu's. Een bonte verzameling, waarbij het aartsmoelijk is om de juiste kleur of tekening te bepalen bij de aangifte, tenzij het natuurlijk om een zwart herenmodel gaat. Maar van deze laatste zijn er ook oneindig veel én bovendien moeilijk identificeerbaar wegens hetzelfde merk of model. Vind tussen al deze zwarte regenschermen het jouwe maar eens terug! Zelfs fietsen, ski's, kinderwagens, reiskoffers, computers en rolstoelen worden hier binnengebracht. Ik heb met mijn eigen ogen kunnen vaststellen dat het voor de mensen die het beheer doen van deze bewaarplaats het in sommige gevallen niet zo eenvoudig is om uit te maken onder welke rubriek zij een gevonden voorwerp moeten rangschikken. Een sportzak met tumgerief kan bij gevonden sportzakken ondergebracht worden, of misschien beter bij het rek met tumgerief? Wat heeft de eigenaar opgegeven? Tum pantoffels? Op mijn vraag hoe het toch mogelijk is dat iemand een computer kan achterlaten, antwoordt de heer

HOE LANG WORDT EEN GEVONDEN VOORWERP BEWAARD ?

Met uitzondering van de bederfelijke goederen, worden de gevonden voorwerpen door de CBGV gedurende 6 maand bewaard. Daarna worden ze overgemaakt aan de dienst Registratie en Domeinen van het Ministerie van Financiën. Dit gebeurt één maal per maand. Deze dienst betaalt 100 fr. per stuk en gaat op zijn beurt over tot een openbare verkoop ten voordele van de nationale schatkist. Voor de maand juni werden 2307 voorwerpen, wat 15 paletten, betekend, verstuurd.

Baeyens mij dat er dikwijls een andere oorzaak achterzit dan het gewoon « vergeten zijn ». Het gaat hier immers meestal om diefstal. Een computer kan in een moment van paniek door iemand met minder goede bedoelingen achtergelaten zijn op de trein of in het station. Fietsen idem dito. Een gestolen fiets die achtergelaten wordt in een of ander station komt na verloop van tijd eveneens terecht in deze bewaarplaats. De benadeelde zal zich niet gemakkelijk wenden tot de dienst van de gevonden voorwerpen. Hij is zijn fiets misschien kwijtgeraakt op een plaats die ver van het station verwijderd lag. Een reiskoffer die op een perron gevonden wordt, is misschien een koffer die in het centrum van Brussel, gestolen en hier achtergelaten werd, nadat de dief er eerst het « zijne » heeft uitgehaald. Het Buffet, de toiletten, de zone met telefooncellen of het infokantoor van het station zijn dé plaatsen bij uitstek om iets te verliezen of te vergeten. Voor piekmomenten zorgen ook plotse weersveranderingen, vooral in het voor- en najaar. Men vergeet zijn overjas wegens te warm, zijn plu wegens het plots ophouden met regenen, enz... Wanneer men een top tien van de meest vergeten voorwerpen zou samenstellen, neemt de paraplu zonder twijfel de eerste plaats in. Ook sleutels, brillen, boekentassen, of sportzakken met zwemgerief en turngerief behoren tot de favorieten.

EEN VERLOREN VOORWERP WORDT GEVONDEN, EN DAN ?

Wanneer een trein op zijn eindbestemming gekomen is, zal het controlepersoneel de rijtuigen doorzoeken en alles wat zij er vinden afgeven aan de stationschef. De hoofdwachter vermeldt dit in zijn verslag. Daarnaast kan ook ieder voorwerp dat op NMBS-terrein onbeheerd werd aangetroffen door om het even wie afgegeven worden in het nabijgelegen station. In beide gevallen krijgt het gevonden en afgegeven voorwerp een E98 etiket opgeplakt en wordt het ingeschreven in een register C198. Ieder station geeft er zijn eigen nummer aan. Wanneer het om geld gaat, zelfs geld dat in een portefeuille zit, wordt het onmiddellijk in het Orderfonds van het station opgenomen. Wanneer er identificeerbare gegevens op het voorwerp vermeld staan, zal men trachten de eigenaar onmiddellijk op de hoogte te brengen van zijn verlies. Hij kan zijn bezit dan binnen de 48 uur komen afhalen zonder kosten. Voor beide partijen is dan de kous af. Indien het voorwerp niet wordt afgehaald, wordt het doorgestuurd naar de CBGV. Hier wordt er een nieuw volgnummer aan gegeven en in de computer ingebracht. Geld wordt overgeschreven op de postrekening van Brussel-Noord.

CIJFERS

Om een idee te hebben hoeveel voorwerpen er per maand verloren geraken en ook terugbezorgd worden, enkele cijfers :

	Aantal aange- voorwerpen	Aantal terugbezorgde voorwerpen
Januari	2310	345
Maart	2711	397
Mei	2316	345

OP ZOEK NAAR EEN VERLOREN VOORWERP

Iemand doet in het station navraag of iemand er zijn verloren voorwerp heeft binnengebracht. Men gaat dan eerst nakijken of het in het register is opgenomen en dus gevonden. Zoniet kan de klant opteren voor een aangifte. Dit kost hem dan 100 fr. aan administratiekosten. Er wordt een R197 opgemaakt. Het is van groot belang dat je hierop een volledige en vooral gedetailleerde omschrijving geeft van het verlorene (de plaats of het nummer van de trein, het uur van verlies...). De gebruikte taal bij het

opstellen van deze verklaring is van groot belang. Het gaat hier niet in de eerste plaats over het Nederlands of het Frans, maar over de opgave van kleur en de juiste benaming van het voorwerp. De opgave van datum kan altijd een voorwerp van discussie zijn. De dag dat een voorwerp als verloren opgegeven wordt, stemt niet altijd overeen met de dag dat het binnengebracht wordt en omgekeerd. Het onderste gedeelte van het R197-formulier is voor de klant, die hiermee een bewijs krijgt van betaling. Het bovenste gedeelte wordt doorgestuurd naar de opeenvolgende stations tot het eindstation van de trein waarop het verloren werd. Ieder station zal bij ontvangst zijn register (C198) nakijken. Wanneer het voorwerp hier afgegeven werd, zal het samen met het R197-formulier naar het opvragend station gestuurd worden. Wanneer men overal bot vangt, wordt de CBGV de eindbestemming van dit R197-formulier. Indien het voorwerp zich hier bevindt, wordt het opgestuurd naar het opvragend station. Een klant kan ook onmiddellijk terecht in de CBGV voor zijn aangifte. Indien het voorwerp zich niet in de CBGV bevindt, wordt dezelfde werkwijze toegepast zoals bij de aangifte in een station. De kans dat een verloren voorwerp niet teruggevonden wordt, is altijd reëel, doch de CBGV zal het R197-dokument 1 jaar lang bewaren. Je weet maar nooit !

HET VERLOREN VOORWERP IS NIET LANGER VERLOREN, MAAR GEVONDEN

Je kan het gratis afhalen binnen de 48u. in het station waar het gevonden is en men je hiervan verwittigd heeft. Wanneer je zelf aangifte deed, heb je uiteraard al 100 fr. betaald en je voorkeurstation opgegeven waar je het kan afhalen. Het initiatief om de klant te verwittigen wanneer zijn zaak terecht is, gaat van het betrokken station uit, maar de klant kan best zelf informeren naar de stand van zaken. □

